

תת"ע 5493/09/17 - מדינת ישראל נגד עאמר גרוס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 5493-09-17 מדינת ישראל נ' גרוס
תיק חיצוני: 11210201098

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם באמצעות עו"ד אמיר עאמר גרוס
סבאח

החלטה

1. הונחה לפני בקשה לחזרה מהודאה ובקשה לביטול פסק הדין.

השתלשלות העניינים:

2. בתיק זה הוגש כתב אישום נגד הנאשם, ביום 15.9.17, בגין עבירה של נהיגה בהיותו שיכור.

3. במסגרת ניהול התיק, החליף הנאשם שלושה סנגורים, כשכעת, בבקשה שהונחה לפני, מייצגו סנגור חדש.

בתחילה כפר הנאשם במיוחס לו, באמצעות סנגורו הראשון, והתיק נקבע לשמיעת ראיות.

ביום 12.2.19 חזר בו הנאשם מהכפירה, לצורך הסדר, ויוחסה לו עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול. ההסדר כלל צו של"צ, בהיקף של 150 שעות, מאסר על תנאי, פסילה בת 8 חודשים, בניכוי חודש פסילה מנהלית, פסילה על תנאי וקנס לשיקול בית המשפט. הנאשם הופנה פעמיים לשירות המבחן, על מנת שיכין עבורו תכנית של"צ, אולם לא התייצב למפגשים שנקבעו עמו.

בשלב זה הוחלף סנגורו של הנאשם, שעתר למספר דחיות, לצורך מיצוי המשא ומתן עם המאשימה. ביום 13.12.20, עתר הסנגור לדחייה נוספת על מנת להודיע אם ישתחרר מהייצוג, אולם בהחלטתי קבעתי שמדובר בתיק שממתין זה זמן רב להצגת הסדר, אין מקום לדחייה נוספת, וככל שקיים הסדר, הצדדים רשאים להציגו. ב"כ המאשימה ציין לפרוטוקול שההסדר הוצג בפרוטוקול. בפרוטוקול ציין בית המשפט שהוסבר לנאשם שהוא רשאי לחזור בו מההסדר, וכל דחיה נוספת תהא בכפוף להוצאות משפט, מאחר שמדובר בתיק שממתין לטיעונים לעונש או להצגת הסדר משך זמן רב. הדיון התחדש לאחר הפסקה והסנגור ציין שההסדר, מיום 12.2.19, מקובל עליהם. בגזר הדין, שניתן במועד הדיון, כובד ההסדר בין הצדדים.

4. ביום 10.3.21, כשלושה חודשים לאחר מתן גזר הדין, הוגשה הבקשה שמונחת לפני, על ידי סנגורו החדש של הנאשם. בבקשה נטען שהסכמת הנאשם, לעניין העונש, לא הייתה וודאית, נעדרה גמירות דעת, ועל המבקש הופעל

מכבש לחצים רב שהביאו להודות בכתב האישום המתוקן, מבלי לחשוב על ההשלכות שיש לכך על פרנסתו. נטען שהמבקש לא הבין מה התרחש באולם בית המשפט, בעת שניתן גזר הדין, ביום 13.12.20, ועם קבלת פרוטוקול הדיון הופתע בא כוחו לגלות את חומרת העונש, ושלילת רישיונו של הנאשם, שעובד לפרנסתו כנהג משאית עצמאי, וזקוק לרישיונו. צוין שלבא כוחו הובטח לסווג את הפסילה למשאית, כך שהנאשם יוכל להמשיך ולהתפרנס. נטען שהודאת הנאשם בנסיבות אלה לא באה מרצונו הטוב והחופשי, והנאשם מבקש לחזור ממנה. נטען שהנאשם ביקש לחזור בו מהודאתו מיד לאחר עיון בפרוטוקול אולם בא כוחו לא שעה לבקשתו.

5. המשיבה מתנגדת לבקשה בצינה שהמבקש התייצב לדיון, ולא ברור מהי "טענת הרשלנות" לה הוא טוען, הבקשה שהוגשה כללית ולא מנומקת, ולא נגרם פגם שיוּרד לשורשו של עניין.

הכרעה

6. על פי סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982, בית המשפט רשאי להתיר חזרה מהודאה, בכל שלב משלבי המשפט, מנימוקים מיוחדים שירשמו.

בע"פ 5715/07 רנטו סבן נגד מדינת ישראל, נקבע:

" סעיף 153(א) לחסד"פ מאפשר לנאשם לחזור בו מהודייתו, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שירשמו. ככלל, בתי המשפט מאפשרים לנאשם לחזור בו מהודייתו בנסיבות חריגות, כגון מקרים בהם הוכח כי הנאשם הודה שלא מרצונו החופשי, בכפיה או כאשר לא הבין את משמעותה של ההודאה".

לאחר שעיינתי בטיעוני ב"כ המבקש, ובתגובת המשיבה, הרי שלא מצאתי נימוקים מיוחדים שיש בהם כדי לאפשר חזרתו של המבקש מהודאתו וכדי לאפשר ביטולו של פסק הדין בעניינו.

ראשית יצוין שלא ברור השיהוי הרב בהגשת הבקשה, כשנתיים לאחר שהנאשם הורשע, על בסיס הודאתו, וכשלושה חודשים לאחר שניתן גזר הדין.

הודאתו של הנאשם ניתנה מרצונו הטוב והחופשי, הנאשם היה מיוצג, הבין את משמעות הודאתו, ואת ההסדר שהציגו הצדדים, כעולה מדבריו בפרוטוקול הדיון, ושקל את השלכותיהם.

בפרוטוקול הדיון, מיום 12.2.19, בו הוצג ההסדר, ציין הנאשם: **"לצורך ההסדר, אני מבקש לחזור בי מכפירתי"**, ובהמשך ציין: **"אני מודה בעובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן"**. כך גם לשאלת בית המשפט האם כתב האישום הוקרא והוסבר לו על ידי סנגורו השיב בחיוב. המבקש הורשע על בסיס האמור, בכתב האישום המתוקן.

באותו הדיון הציגו הצדדים לבית המשפט את ההסדר האמור. בפרוטוקול הדיון ציין הסנגור: **"אבקש לאמץ את הסדר הטיעון"** והנאשם ציין: **"אני מבין את המשמעות של מאסר על תנאי"**.

בדיון, מיום 12.2.19, ציין הסנגור: **"אנו מקבלים את ההסדר שהושג עוד ביום 12.2.19"**. כן צוין בפרוטוקול הדיון ש"בית המשפט מקריא בשנית את ההסדר אחת לאחת לנאשם" ושבתגובה מסר הנאשם: **"אני מבין את ההסדר"**

ומבקש לאשרו. במועד זה טענו הצדדים לעונש, ובין היתר צוין שהנאשם, נהג משאית, וזקוק לרישיונו לפרנסתו (עמ' 20 לפרו', ש' 28) כך שעניין זה היה ידוע בשעת הצגת ההסדר. על בסיס האמור בפרוטוקול הדיון, ניתן גזר הדין בו כובד ההסדר בין הצדדים.

בהינתן האמור, לא מצאתי שקיימות נסיבות שיש בהן כדי להטיל ספק בכנות ההודאה. לא הוכח לפני שהנאשם הודה שלא מרצונו או מתוך כפייה, ולא הוכח לפני שהנאשם לא הבין את משמעות ההודאה.

יצוין שהבקשה שלפני הוגשה לאחר מתן גזר הדין. על פי הפסיקה, אותה אף ציטט הסנגור בבקשתו, עיתוי הבקשה לחזרה מהודאה אף הוא שיקול בבחינת כנותו של נאשם לחזור בו מהודאתו. ככל שהבקשה לחזרה מהודאה עולה בשלב מתקדם יותר של המשפט, כך יש פחות נטיה לאשרה. בענייננו, אין ספק שמדובר בשלב מתקדם של ההליך, לאחר מתן גזר הדין, והדבר מטיל ספק בדבר כנותו של הנאשם לחזרה מההודאה, ואף בשל כך יש לדחות הבקשה.

כך גם לא מצאתי מקום לבטל את פסק הדין. כעולה מפרוטוקול הדיון, המבקש הורשע בהתבסס על הודאתו הכנה שניתנה מרצונו, כאמור מעלה, ועל כן אין מקום לבטל את הכרעת הדין. גזר הדין בתיק ניתן בהתבסס על הסדר שהציגו הצדדים, ולאחר שהסנגור ציין שהנאשם מקבל את ההסדר שהוצג בין הצדדים ולאחר שהנאשם מסר שהוא מבין את ההסדר ומבקש לאשרו.

נוכח האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"א, 23 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.